

De Oppositione. 277

esse, id probatur ex eò, quia si contrariæ simul essent veræ, veræ quoque essent contradictoriæ, quod absurdum e.g. si veræ essent hæ contrariæ: O. homo est doctus, N. homo est doctus, esset etiam vera, quæ sub universali negante continetur, nempe Q. homo non est doctus, (vera enim subalternante, vera quoque est subalternata) veræ igitur erunt hæ duæ: O. homo non est doctus, Q. homo non est doctus, quæ sunt contradictoriæ. Quod etiam subcontrariæ non possint esse simul falsæ, probatur, quia h. m. possent contradictoriæ simul falsæ esse, e.g. si hæ duæ subcontrariæ simul essent falsæ: Q. homo est animal, Q. homo non est animal, falsa quoque esset illa: Omnis homo est animal, quæ est subalternans majoris (falsa enim subalternatâ falsa quoque est subalternans;) falsæ igitur essent hæ duæ: O. homo est animal, Q. homo non est animal, quæ sunt contradictoriæ.

CAP. IX.
De
ÆQUIPOLLENTIA
ENUNTIATIONUM SIMPLI-
CIUM ABSOLUTARUM.

I.

Oppositionem excipiat aliud prædicatum respectivum enunciationum
§ 3 sim

*notentia est æquipollentia duarum
una oppositionum, p. adventum
veram est bona consequentia.
scribit, Equipollent. est duar.
t. et quantitat. veritat. et fal-
negationis.
car. proposition. utroq. termino
vincem unius ad aliam formal.
ta tm. v. postpositum, v. pra-
titelmann. l. 3. c. 17.
et quæst. quid veræ æqui-
mes quodam, qui propositiones
o res ipsæ, de q. sunt pospos.
e. h. a: pater est corpus christi,
t. pater est corp. christi, pater
necum. hic filius est pater,
art. habitu Logice, ea non
sty. supra stat. e.
ne q. sit corpus christi etc. non
ita quoq. tu dico: Nato
alere præternat. et tasci, et
t. obstructioem folliculi, pellicio
ro, hæc æquipoll. aliunde non
nititer quæ dico: Petrus
ult. voluntatem, et Petrus,
rium. hæc unum est idem esse, n
ge aliud itaq. est, æquipollen
iprar. verum.*